
Priimki *Košmelj*, *Košmrlj* in *Minodraš*

Silvo Torkar

Cobiss: 1.01

V prispevku je na podlagi zgodovinskih virov in narečnega gradiva podan poskus izapelativne etimologije priimkov *Košmelj* in *Košmrlj*, medtem ko se za priimek *Minodraš* na podlagi primerjalnega slovanskega gradiva ugotavlja izvor v slovanskem antroponimu **Ninodrag*.

Ključne besede: slovenski jezik, priimki, etimologija, slovanski antroponimi

The surnames *Košmelj*, *Košmrlj*, and *Minodraš*

Based on historical sources and dialect material, this article shows that the surnames *Košmelj* and *Košmrlj* are derived from common nouns, whereas, based on comparative Slavic material, the surname *Minodraš* is shown to derive from the Slavic anthroponym **Ninodrag*.

Keywords: Slovenian, surnames, etymology, Slavic anthroponyms

1 *Košmelj* in *Košmrlj*

Leta 2010 je bilo v Republiki Sloveniji 13 oseb s priimkom *Košmelj* (www.stat.si), od tega 9 v gorenjski regiji in 4 v osrednjeslovenski regiji.

1.1 *Košmelj* ima, sodeč po podatkih iz telefonskega imenika, žarišče v Železnikih in tudi podatki popisa prebivalstva iz leta 1931 (okraja Kranj in Logatec, mesto Ljubljana) kažejo na žarišče v Železnikih (ZSSP).

Toda priimek se v loških zgodovinskih virih do leta 1500 ne pojavlja (Blažnik 1963), ni pa ga evidentiral niti Andrejka (1939), ki je na podlagi urbarjev in matičnih knjig 16.–18. stoletja prikazal nastanek priimkov v Selški dolini.

Družinsko izročilo Košmeljev, ki ga je Vida Košmelj povzela v knjigi *Železniki skozi čas*, pravi, da je njihov prednik prišel v Železnike iz Furlanije, od koder da je prinesel tudi priimek *Cosmel* oz. *Cosmeli* (Košmelj 2007: 54, 125). To izročilo so menda potrdile tudi raziskave, ki jih je tik pred smrtjo (1948) opravil Rudolf Andrejka, sicer družinski prijatelj Košmeljev. V njegovem delovnem gradivu za načrtovani članek o priimku *Košmelj* je po besedah Vide Košmelj zapisana letnica 1690 in ime *Blaž Cosmel* (ali *Cosmeli*). Tako se je menda imenoval prišlek iz Furlanije, iz Palmanove, ki da se je poročil z domačinko in postal fužinski preddelavec.

Znani so številni primeri družinskih izročil, ki jih poznejše rodoslovne raziskave niso potrdile, pogosto pa so jih ovrgle. Tovrstnih izkušenj imajo rodoslovci veliko. Čas domnevnega prihoda prvega nosilca določenega priimka se po temeljitem pregledu matičnih knjig neredko odmakne tako daleč v preteklost, da postane dokazovanje skrajno oteženo, če ne celo onemogočeno.

Pri razlagi priimkov imajo zgodovinski zapisi izjemno pomembno vlogo, zato je za ugotavljanje izvora in pomena priimka *Košmelj* nujno treba pregledati dostopne zgodovinske vire.

Poročne in mrliške matične knjige za Železnike so ohranjene za čas od leta 1710 dalje, krstne pa od leta 1770. V poročni knjigi je 4. 11. 1716 vpisan ženin Marcus Thoma *Cosmel*, 11. 1. 1750 Caspar *Cosmel*, 11. 2. 1765 pa Simon *Koschmell*.

V mrliški knjigi je 6. 12. 1727 vpisan Josephus fil. leg. Marci *Kosmel*, star tri leta, 9. 2. 1729 je vpisan Martinus *Cosmel*, ki je tega dne umrl, star 66 let. 13. 12. 1746 je umrla Maria Marci *Koshmell* (žena Marka *Košmelja*), stara 50 let. 16. 6. 1758 je umrl Andreas Simonis *Koschmell*, 27. 7. 1759 pa Bartholomäus Caspari *Koschmel*.

Po letu 1770 so priimek *Košmelj* v maticah zapisovali izključno kot *Koschmell* ali *Koschmel*, dokler ni bil v drugi polovici 19. stoletja poknjžjen v obliko *Košmelj*.

Glede na to, da družinsko izročilo govori o priselitvi osebe s priimkom *Cosmeli* iz Furlanije, je smiselno pogledati v slovar furlanskih priimkov (Costantini 2002). Ta ne vsebuje priimkov *Cosmel* oz. *Cosmeli* ali *Cosmelli*. Vendar pa priimek *Cosmelli* v Italiji obstaja v 34 občinah, večinoma ob zahodni italijanski obali z žariščem v Genovi (<http://www.gens.labo.net/it/cognomi/genera.html>). Po podatkih spletne strani <http://www.cognomix.it/mappe-dei-cognomi-italiani.php> je v Italiji 55 oseb s tem priimkom, od tega 25 v deželi Ligurija (Genova z okolico), 12 v deželi Lacij, 6 v Toskani, 5 v Piemontu, 2 na Sardiniji, v petih deželah pa le po ena oseba, med njimi v Furlaniji-Julijski krajini.

Slovar italijanskih priimkov pri geslu *Cosma* navaja med izpeljankami tudi priimke *Cosmelli* in *Cosimelli*, *Cosmini*, *Cosmin*, *Gosmin* itd. (De Felice 1978: 109). Pravi še, da so ti priimki razpršeni, glede na različne tipe, po obalnem področju Benečije (*Cosma* in *Cusma*, *Cosmelli* in *Cosmini*, *Cosmin*, *Gosmin* in *Gusmin*, *Gusmani*, *Cosimano*), po jugu Italije, Siciliji in Toskani.

Če dopustimo, da je domnevni prišlek iz Furlanije prinesel s seboj priimek **Cosmelli*, ki izhaja iz krstnega imena *Cosmas*, bi prej pričakovali slovenski glasovni prevzem v obliko **Kozmelj* kot pa v *Košmelj*. Iz krstnega imena *Cosmas* namreč izvirajo slovenski priimki *Kozmus* in *Kosmos*, *Kozmos*, *Kozmik*, *Kozman* itd. Priimka *Kozmelj* (45) in *Kozmel* (7) imata žarišče v savinjski regiji (<http://www.stat.si/imena.asp>). V ZSSP sta iz popisa 1931 izpričani še različici *Kosmel* (Celje – okolica) in *Kosmelj* (Celje – okolica, Maribor – desni breg), ki ju danes ni več, očitno pa sta bila poknjžena v *Kozmelj* in *Kozmel*.

Po opravljenem pregledu zgodovinskih virov za Železnike se je izkazalo, da družinsko izročilo o furlanskih koreninah priimka *Košmelj* listinsko ni potrjeno, vendar tudi ne ovrženo. Izvajanje priimka *Košmelj* iz italijanske oblike *Cosmelli* je resda malo verjetno, vendar ne tudi nemogoče.

Pri iskanju zgodovinskih zapisov, ki v tem primeru edini lahko dokončno potrdijo ali ovržejo romansko ali slovensko razlago priimka, se je bilo treba zateči še k matičnim knjigam za župnijo Selca, iz katere so se Železniki sicer izločili leta 1622. Selške matice so namreč ohranjene prav od leta 1622 naprej (hrani jih Nadškofijski arhiv Ljubljana). In res: v krstni knjigi župnije Selca za leta 1653–1667 je 11. 7. 1667 vpisano rojstvo oz. krst Jakoba, zakonskega sina *ex patre Jacobo Koshmerl et uxoris eius Gertrudis*, 4. 9. 1665 pa rojstvo Matevža, zakonskega sina *patris Jacobi Kosmerl et eius coniugis Gertrudis*. Trije botri in očitno tudi otrokova starša so bili doma *ex Nemile* (Nemilje), kar tudi kaže na krajevni izvor selških Košmrljev. Vas Nemilje leži med Selcami in Kropo.

Današnja oblika *Košmelj* je nastala iz oblike *Košmerl* konec 17. stoletja najbrž ob poročni migraciji iz Nemilj v Železnike z glasovno poenostavitvijo, morda zaradi uvularne izreke *r*-ja.

Z najdbo teh dveh vpisov je stvar postala jasna in razumljiva: priimek *Košmelj* je samo različica priimka *Košmrlj*. Družinsko izročilo Košmeljev je potemtakem najverjetneje novejšega nastanka, saj zapisi 17. stoletja jasno izkazujejo domači izvor priimka. Nenavadno je le, da tega priimka ni najti v najstarejši poročni knjigi za Selca (za leta 1654–1712), kar morda res kaže na migracijo od drugod (žarišče tega priimka je Loška dolina oz. župnija Stari trg pri Ložu).

1.2 Bezljaj razlaga priimek *Košmrlj* iz narečnega občnega imena *kočmrlj* 'čmrlj' s čustvenostno velarno predpono *ko-* (1976: 84, geslo *čmrlj*). Za *čmrlj* navaja narečni obliki *kočmrl* in *kočeber*, izpričani v Kropi. V Jelenščah (danes del Dražgoš) je že leta 1501 izpričan kmet Paul *Kotschebar*, v Bukovščici kmet Laurent *Kottzebar*, v stirpniški županiji pa tovarnik *Kotschebar*. Ni izključeno, da tudi ti priimki odražajo narečno občno ime *kočeber* za čmrlja, ne pa stanovniško ime *Kočevar*, kot se na prvi pogled dozdeva. Oblika *kočeber* je verjetno nastala z velarno predpono *ko-* iz občnega imena *čeber* 'keber' v pomenu 'čmrlj'.¹

Avtorji leksikona Kroparske družine (Gašperšič 1998: 34) pri priimku *Košmelj* navajajo v oklepajih tudi različico *Košmrlj*, kar lahko razumemo kot namig, da jim je bila povezanost obeh priimkov že od nekdaj znana.

Slovenska oblika *čmrlj* je domnevno nastala iz praslovanskega **čmelь* prek rodilniške oblike **čmel'a*, **čmll'a* > **čmrl'a* (Ramovš 1924: 83, sprejema Snoj 2003: 89). V slovenskih narečjih sta sicer za *čmrlj* izpričani tudi še arhaični obliki *čmelj* (Pleteršnik 1: 107; Ivančič Kutin 2007: 34) in *šmelj* (Pleteršnik 2: 633).

Priimek *Košmelj* je, sodeč po navedenih podatkih, torej najverjetneje nastal iz narečnega občnega imena *kočmrl* oz. *košmrl* v pomenu 'čmrlj'. Sprva je očitno funkcioniral kot vzdevek, ko pa se je vzdevek začel dedovati, je postal priimek. Občno ime *kočmrl* je nastalo s čustvenostno velarno predpono *ko-* iz občnega imena *čmrlj*.

¹ Romanist Debeljak (1954: 175) postavlja (sicer neutemeljeno) trditev, da »je priimke načelno razlagati najprej iz krstnih imen«, zato sta priimka *Košmelj* in *Košmrl* po njegovem mnenju izpeljana iz krstnega imena *Cosmas*, *Kozma*, ki da je enkrat dobilo obrazilo *-elj*, drugič pa južnonemško *-erl*.

Precej bolj kot *Košmelj* so danes razširjeni priimki *Košmrlj* (191, od tega 113 v jugovzhodni regiji), *Košmrl* (35), *Košmerl* (166, od tega 124 v jugovzhodni regiji), *Košmerlj* (27). V zgodovinskih virih je priimek *Koschmerl* izpričan leta 1576 v Retjah v Loškem Potoku, *Koschmerl* pa leta 1606 na Hudem Vrhu pri Novi vasi na Blokah (Kebe 1996: 475).

Vendar pa se za etimologijo priimka *Košmrlj* odpira še druga možnost. Metka Furlan (ustno) opozarja na doslej prezrto v Zagrebu zabeleženo kajkavsko občno ime *košmrlj* v pomenu 'okun', lat. *Gymnocephalus cernuus*, srbohrv. *bodljivi grgeč* ali *balavac* (RSKNJ 1978: 369). Okun je sladkovodna riba iz družine ostrizjev. V Sloveniji živi v Savi od Radeč navzdol, v Dravi, Muri, Ledavi in spodnjem toku Krke. Pleteršnik (1: 813, 857) navaja tako za *okun* kot za *ostriz* isto nemško besedo *Flussbarsch* (latinsko obakrat *perca fluviatilis*), medtem ko Cigale (1860: 176) navaja za nemško besedo *Bars* ali *Barsch* (lat. *perca fluviatilis*) različne slovenske ustreznike: po Gutsmanu (1789) *ostrež*, po Jarniku (1832) *okunj*, po Blažu Potočniku pa *peršelj*, *čop*, *čep*, *pirželec*; navaja tudi rus. in polj. *okun* (polj. dejansko *okoń*), češ. *okoun*, srb. *kostreš*. V knjižno slovenščino je bil s Pleteršnikom naposled sprejet severnoslovanski *okun*, ker sta ga poleg Jarnika in Cigaleta uporabljala tudi Janežič in Erjavec.

Leta 1850 je v časopisu Vedež izpričana raba besede *košmerl* v pomenu 'suho golo deblo': »Sem ter tje se le kák smrekov košmerl in kak drug štemelj iz snega moleč vidi ...« (Ant. – vč. – 1850: 201).

V registru Besedišče slovenskega jezika (Besedišče 1998: 287) najdemo besedo *košmrlj*, listkovno gradivo za izdelavo Slovarja slovenskega knjižnega jezika na Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU v Ljubljani pa ponuja tale zanimivi zapis prof. Ivana Dolenca (1884–1971) iz Sopotnice pri Škofji Loki (komentarja v oglatih oklepajih sta njegova):

Nekoč sem šel z znanim starim kmetom, rojenim v Sopotnici, iz vasi Javorje nad Poljanami proti Sopotnici, pa mi je pokazal spremljevalec slabo rastoče, sušeče se drevo v gozdu z besedami: »Tale košmrlj!« [Izgovarjal je košmrl, zato pišem z lj.] Privikrat sem tedaj slišal izraz, ki mi je bil znan samo kot rodbinsko ime šentpeterskega župnika v Ljubljani, in sem vprašal kmeta, ki je bil analfabet, ali takemu drevesu pravijo košmrlj. »Da! To sta prav za prav dve besedi: koš – to je nizko, široko drevo – in mrl, ker odmira.« [Ljudska etimologija!]

Kajkavski *košmrlj* 'okun' in slovenski narečni *košmrlj* 'suho drevo', kot vse kaže, nista nujno povezana z leksemom *kočmrl*, zato se pri njiju kaže potreba po novem etimološkem premisleku. Nedvomna se zdi tudi njuna neposredna povezava s priimkom *Košmrlj*.

Občno ime *košmrlj* je morda predponska tvorjenka iz *ko-* in posamostaljenega deležnika na *-l* glagola **šembřeti*, ohranjenega v priimkih *Šemrl*, *Šemerl*, *Šemrov*, ki ga je na podlagi slovanskega gradiva rekonstruirala Kurkina (1981: 331). Slednja ugotavlja, da so vsi pomeni, ki so značilni za slovansko **mer-* v kombinaciji s predponami **še-*, **ča-*, **ka-*, **sko-*, pogojeni s prvotnim pomenom korenškega morfema: 'izgubljati moč, umirati, ugašati' (Kurkina 1981: 333). V priimku *Košmrl* (< **Košemrl*) sta potemtakem nakopičeni kar dve ekspresivni predponi: *ko-* in *še-*.

2 *Minodraš*

Priimek *Minodraš* nosi v Sloveniji samo šest oseb (gl. spletno stran www.stat.si). K njegovi osvetlitvi so nepričakovano pripomogli nekateri zgodovinski zapisi za krajevno ime *Modraže* v občini Poljčane (prej občina Slovenska Bistrica).

Zgodovinarji za čas pred letom 1500 za *Modraže* v virih niso našli zapisov. V jožefinskih vojaških opisih iz ok. leta 1780 je ime zapisano kot *Mimo Drussy*, *Mimodrusse*. V priročniku *Historisch-Topographisches Lexicon von Steyermark* 2 Carla Schmutza iz leta 1822 je ime zapisano kot »*Minotrasch*, windisch *Motrasche*«. Na zemljevidu franciscejskega katastra iz leta 1825 je zapisano kot *Modrasche*, *Minodrosch* (katastrska občina *Modraže*).

Na podlagi zgornjih zapisov in primerjalnega slovanskega imenskega gradiva ter zlasti poljskih imenoslovnih študij je ime *Modraže* mogoče rekonstruirati kot **Minodraže*, to pa iz **Ninodraže*. Podstava tega krajevnega imena je staro zloženo osebno ime **Ninodrag*.

Prvi del imena izhaja iz praslovanskega prid. **ninъ* s pomenom 'nov, mlad' (Malec 1971: 101), prim. psl. prislov **nyně/nъně*, po asimilaciji **nině* 'zdaj' (ĚSSJa 26: 57; ĚSSJa 25: 120), izpričan še v Brižinskih spomenikih kot *nine*, *ninge* (Bezljaj 1982: 224). V drugem delu imena je prid. *drag*.

Podobno sta tvorjeni staropoljski osebni imeni *Ninogniew* (z različico *Mino-gniew*) in *Ninomysl* (Malec 1971: 101), staročeško *N'inomysl* (*Ninomizl*, Pleskalová 1998: 137) in starosrbsko osebno ime *Ninoslav* (Grković 1983: 193).

Krajevno ime **Minodraže* (od 19. stol. dalje *Modraže*) je iz osebne imena **Ninodrag* nastalo s starim svojilnim obrazilom *-jъ* (to je dalo obliko **Ninodraž*) in priponskim obrazilom za prebivalce *-jane*: **Ninodražane*. Ime se je pozneje skrajšalo v **Ninodraže*, nato pa se je z disimilacijo *n-n > m-n* preobrazilo v **Minodraže*. Naposled se je s sinkopo skrčilo v *Modraže*. Priimek *Minodraš* (prvotno **Ninodraž*) je nastal bodisi neposredno iz osebne imena **Ninodrag* s svojilnim obrazilom *-jъ* in je tudi sam najprej predstavljal osebno ime, bodisi s prenosom s krajevnega imena **Minodraž* (danes *Modraže*). Če izhaja priimek iz vasi *Modraže* ali njene okolice, je velika verjetnost, da je nastal s prenosom s krajevnega imena. Z rodoslovno raziskavo, ki bi segala vsaj do srede 18. stoletja, bi bilo to mogoče ugotoviti. V vsakem primeru pa se v priimku *Minodraš* in v krajevnem imenu *Modraže* ohranja edinstveno slovansko osebno ime **Ninodrag*, zato tako priimek kot toponim predstavljata dragocen prežitek slovanske imenske identitete na naših tleh.

Viri in literatura

Matične knjige = matične knjige za Železnike in Selca, Nadškofijski arhiv Ljubljana.
 Andrejka 1939 = Rudolf Andrejka, Doneski k postanku in razvitku rodbinskih imen v Selški dolini, *Glasnik Muzejskega društva za Slovenijo* 20 (1939), 310–332.
 Ant. – vč. – 1850 = Pomoč v sili: povest, *Vedež: časopis za šolsko mladost* (Ljubljana) 3 (1850), list 26, 27. rožnika 1850.

- Besedišče 1998 = *Besedišče slovenskega jezika z oblikoslovnimi podatki*, ur. Ivanka Šircelj Žnidaršič, Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 1998 (Slovarji).
- Bezljaj 1976 = France Bezljaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika 1: A–J*, Ljubljana: SAZU (izd.) – Mladinska knjiga (zal.), 1976.
- Bezljaj 1982 = France Bezljaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika 2: K–O*, Ljubljana: SAZU (izd.) – Mladinska knjiga (zal.), 1982.
- Blaznik 1963 = Pavel Blaznik, *Srednjeveški urbarji za Slovenijo: urbarji Freisinske škofije*, Ljubljana: SAZU, 1963 (Viri za zgodovino Slovencev 4).
- Cigale 1860 = Matej Cigale, *Deutsch-slovenisches Wörterbuch 1–2*, Laibach, 1860.
- Costantini 2002 = Enos Costantini, *Dizionario dei cognomi del Friuli*, Udine: Messaggero Veneto, 2002.
- Debeljak 1954 = Anton Debeljak, O mrtvih velarnih predponah, *Slavistična revija* (Ljubljana) 5–7 (1954), 169–177.
- ÈSSJa 25, 26 = *Этимологический словарь славянских языков: праславянский лексический фонд 25, 26*, под редакцией академика О. Н. Трубачева, Москва: Наука, 1999.
- De Felice 1978 = Emidio De Felice, *Dizionario dei cognomi italiani*, Milano: Mondadori, 1978.
- Gašperšič 1998 = Jože Gašperšič idr., *Kroparske družine od 15. do začetka 20. stoletja*, Radovljica: Občina Radovljica, 1998.
- Grković 1983 = Милица Грковић, *Имена у Дечанским хрисовуљама*, Нови Сад: Филозофски факултет – Институт за јужнословенске језике, 1983.
- Ivančič Kutin 2007 = Barbara Ivančič Kutin, *Slovar bovškega govora*, Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2007.
- Kebe 1996 = Janez Kebe, *Loška dolina z Babnim Poljem: zgodovina župnij Stari trg pri Ložu in Babno Polje*, Ljubljana: Družina, 1996.
- Košmelj 2007 = Vida Košmelj, *Železniki skozi čas*, Radovljica: Didakta, 2007.
- Kurkina 1981 = Л. В. Куркина, Славянские этимологии, в: *Общеславянский лингвистический атлас: материалы и исследования 1979*, Москва: Наука, 1981, 331–337.
- Malec 1971 = Maria Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław itd.: PAN, 1971 (Prace onomastyczne 17).
- Pleskalová 1998 = Jana Pleskalová, *Tvoření nejstarších českých osobních jmen*, Brno: Masarykova univerzita, 1998 (Spisy Masarykovy univerzity v Brně 317).
- Pleteršnik 1–2 = Maks Pleteršnik, *Slovensko-nemški slovar*, Ljubljana, 1894–95. (Navedeno po transliterirani izdaji, ur. Metka Furlan, Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2006.)
- Ramovš 1924 = Fran Ramovš, *Historična gramatika slovenskega jezika 2: konzonantizem*, Ljubljana, 1924.
- RSKNJ 1978 = *Речник српскохрватског књижевног и народног језика 10: колиџи – кукуџица*, Београд: Институт за српскохрватски језик САНУ, 1978.
- Snoj 2003 = Marko Snoj, *Slovenski etimološki slovar*, Ljubljana: Modrijan, 2003.
- Tominec 1964 = Ivan Tominec, *Črnovrški dialekt: kratka monografija in slovar*, Ljubljana: SAZU, 1964 (Dela razreda za filološke in literarne vede 20).
- ZSSP = *Začasni slovar slovenskih priimkov*, ur. France Bezljaj, Ljubljana: SAZU, 1974.

The surnames *Košmelj*, *Košmrlj*, and *Minodraš*

Summary

The surname *Košmelj* appeared in family tradition in Železniki at the end of the seventeenth century in the form *Cosmel* or *Cosmeli* as a result of migration from Friuli. An overview of historical sources did not confirm the family records but, based on a discovery of two records of the surname *Koshmerl* in Nemilje dating from 1665 to 1667, it provided the opportunity to explain the derivation of the surname *Košmelj* from the original *Košmerlj* based on an altered pronunciation of the uvular *r* when the family moved from Nemilje to Železniki.

Bezljaj explained the surname *Košmrlj*, which originated in Loški Potok, as being derived from the Upper Carniolan dialect common noun *kočmrlj* ‘bumble bee’, to which an expressive velar prefix *ko-* was added. However, the common noun *košmrlj* in the sense of ‘dry tree’ is attested around Škofja Loka, and the word *košmerl* in the sense of ‘dry barren tree trunk’ already appeared in Slovenian journalism as early as 1850. The Kajkavian common noun *košmrlj* in the sense of ‘perch, freshwater fish’ is also attested in Zagreb. The common noun *košmrlj* may be a prefixed derivative composed of the prefix *ko-* and the substantivized *l*-participle of the verb **šetryěti*, which itself contains the expressive prefix **še-* and the Slovenian root morpheme **mer-*. The verb seems to be preserved in the surnames *Šemrl*, *Šemerl*, and *Šemrov*.

Based on comparative Slavic material and the toponym *Modraže* with the form *Minotrasch* dating back to 1822, the surname *Minodraš* is reconstructed as the old Slavic personal name **Ninodraž*, which is derived from **Ninodrag*, together with the possessive suffix *-jb*. The PSl. adjective **nīnъ* ‘new, young’ can be identified in the first part of the name; it is related to the PSl. adverb **nyně/nъně* or **nině*, which is also attested in the Freising Manuscripts as *nine*, *ninge*.